

Θεού κρύβονταν τὸ ἀπαίσιο τὸ τελευτηκώμουτρό σας.

Ἀλήθεια, ξεγελάτε, σεις οἱ «θεωρατικοί». Κι' ὁ Χαρατοῦστρας ἦταν μιὰ φορὰ τρελλὸς μὲ τὸ θεϊκὸ σας δέμα. γιὰτὶ δὲν ἐφάνταζονταν ποτὲ τὴ φείδρα εἶχε πᾶνω.

Τὴν ψυχὴ ἐνὸς Θεοῦ ἐνόμισα πῶς ἐβλεπα νὰ παίζῃ στὰ παιγνίδια σας, σεις μὲ τὴν ἁθώα Γνώση! Καμμιά τέχνη καλλίτερον δὲν ἐφάνταζονταν ἀπὸ τῆς τέχνης σας.

Ἀκαθαρσίες τῶν φειδιῶν καὶ βρώμει; μοῦρουβε ἡ ἀπόστασις ἀπὸ σας. Κιὰ δὲν ἤξευρα πῶς ἐδῶ πέρα κρύβονταν ἡ πονηριὰ ἡ φιλήδονη μιὰς κίτρι- νογούστρας.

Μὰ σὰς ἐπλησίασα, κ' ἐξημέρωσε—καὶ τότε ξη- μερώνει καὶ γιὰ σὰς—πάνε τοῦ φεγγαρινοῦ Ἀγάπες!

Γιὰ δέτε τοί Πῶς στέκεται γλωμὸ κι' ἀπορη- μένο μπροστὰ στὴ χαρῶν!

Νά, ἐρχεται ἡ φλογερή, — ἡ ἀγάπη της ἐπὶ τὴν ἰσχυρὴν! Ἀθώα εἶνε, καὶ Πόθος, δημιουργικὸς ἡ καὶ ἡ Πηλοπαγία.

Γιὰ ἴδετε! Πόσο ἀνυπόμονος ἀπὸ τὸ κῶμα βγαί- νει! Δὲ νοιώθετε τὴν δίψα του καὶ τὴ θερμότητά σου ἀ- γά της τοῦ ἀνάσας;

Θέλει νὰ πιῇ τὴ θάλασσα καὶ νὰ ρουφήξῃ τὰ βῆθη της ἐπάνω. Κιὰ ρουσκώνει ὁ πόθος τῆς Ὀκλασ- σας μὲ χίλια στήθια.

Φιλημένη καὶ ρουφηγμένη θέλει νᾶνε ἀπ' τὴν δίψα τοῦ Ἠλίου. Ἀγέρως θέλει νὰ γενῇ καὶ ὕψος καὶ μονοπάτι τοῦ Φωτός κ' ἡ ἴδια Φῶς νὰ γενῇ!

Ἀλήθεια, σὺν τὸν Ἠλίῳ ἀγαπῶ τὴν Ζωὴν κι' ὄλες τοὺς βαθοθάλασσας.

Αὐτὸ θὰ πῇ γιὰ μὲ Γνώση: κάθε βῆθος πρέπει, ἐπάνω—τὰ ὕψη μου!

Τάδε λέγει Χαρατοῦστρας.

(ἀκολουθεῖ).

στησαν, πρῶτος δὲ ὁ χοροφύλακας ἀνέθηκε θάραξά μὲ τὴν ξιφολόγχην σ' τὸ χέρι μὲν πῆγε νὰ πη- δίσῃ σ' τὴν ἀκμάρειαν, γυρίζει πίσω μονομιᾶς, μὲ μὲτρη γουρλωμένα καὶ σταυροκοπιέται καὶ κατα- κλίνει ἀπὸ τὴ σκὰλα μὲ τὰ τέσσαρα...

—Φύγετε τὸν κόρη σας καὶ κἀνετε τὸ σταυρὸ σας! Κόμει ὅπλα κατὰ τοῦ διακόλου σου!

—Τὴν λες μοῦρὲ Βασιλῆ; τρελλὰ θῆκες!

—Πῆγε νὰ τρελλὰ θῆς, ποῦνε μέσκα ὁ ἴδιος, ὁ τρισακαταχρῆς, μὲ τρεῖς πῆχες κέρατα! Ἀχα!!

Δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ ὅταν πλῆθ' ἡ γκερο- τικίζετο ἀπ' τὴν παρὰ τοῦ ὁ μυσταφίρης τοῦ κύρ Γιάννη, ποῦ σ' τὸ πλάκωμα καταρῶνται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴ νόχη του, ἀμέσως δ' ἀπὸ πίσω του, μ' ἓνα γκερο τρυμερὸ ξεπέφτει κι' ὁ Κύρ Γιάννης, γκερομ- ζώντας μὲ τὸν καὶ τὴ σκὰλα μὲ τὴ βίχ του. Τὸ βωδινὸ κερὰ μισοβγελμένο, κρέμεται στὸ στέρο του σὺν ἀνταρκαζομένη περιεφραξία, μὲ δὲν ἔχει ἀκόμη σκοπὸ νὰ ξεκολλήσῃ ἡ ὄψις του εἰς μελανή, σὺν τοῦ πνιγμένου, καὶ κρῖος τὸν λούζει ἰδρωτάς. Νοιώθετε, βίβλια πῶς τὸ πλάκωμα δὲν τὸ ἀποτελειώσαν σ' τὸ δρόμο. Ὁ μυσταφίρης σ' τὸ πέσιμο ἔσπασε τὸ πυ- δάρι του καὶ τὸν πῆγανε σ' τὸ νοσοκομεῖο ἔτσι, ἔμαθε πῶς ὁ Ἐρωτάς... δὲν εἶναι πᾶντα ρτερωτός! Ὁ Κύρ Γιάννης, ὅπως ἦταν, πῆγε μὲ παρὰ τὸ τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου πολλὸν τὸν ἐδασσανίσανε νὰ μαρ- τυρήσῃ ποῦ ἔχει κρυμμένο τὸν δυναμῆτη... ἡ γυ- ναϊκὰ του!

Αὐτὸ ἦταν τὸ πρῶτον ἐπιτυχημένο χωράκι τοῦ Κύρ Γιάννη, ἡ γυναικὰ του μισοπειθαμένη ἀπ' τὴν τρομαρὰ εἶδε κ' ἔπαθε νὰρῶν σ' τὰ σύγκαλὰ της, πῆγε τὴν ἄλλη μέρα σ' τὴ μέννα της ἀποφασισμένη νὰ χωρισθῇ ἀπ' ἄνδρα ποῦ τὸν κρίνανε σ' τὴν ἀστυ- νομία γιὰ βουλόγαρο καὶ μάλιστα μὲ βωδινὸ κεφάρι!

JUDAS ERRAT

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΑΣΙΔΑΚΕΩΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Σ' ἓνα του γράμμα ὁ ἀνταποκριτὴς τὸν κ. Ι. Σ. παρακινεῖ νὰ μὴν πειράζουμε τὸν κ. Χατζι- δακινὸς ὡς ἄνθρωπο τάχα τῆς ἐπιστήμης. Ἦχει δι- κιο ὁ κ. Ι. Σ. πῶς οἱ ἐπιστήμονες εἶνε σεβαστοί. Εἶναι ὅμως σεβαστοὶ ὅχι μοναχὰ μὲ τὸ νὰ κατέ- χουν ὑπερσυντέλικους καὶ γενικὰ ἀπόλυτοι, παρὰ καὶ γιὰτὶ γνωρίζουν πῶς ἄφτοι πρῶτοι νὰ σέβουν- ται τοὺς ἄλλους. Ὁ καθηγνητὴς ἡμῶν, ποῦ εἶπα- με, ὅσο κι' ἂν τοῦ φέρθηκαν οἱ ἄλλοι ἀρχοντικά, ποτὲς τοῦ μὲ κανένα δὲ συζήτησε, δίχως νὰ βαρ- βαρολογῇ καὶ νὰ στρεβωδίσῃ, εἴτε συζητοῦσε μὲ δικούς μας, εἴτε μὲ ξένους. Ἔτσι φέρθηκε μὲ τὸν Βερναρδάκη, τὸ Ροῦτση, τὸν Ψυχάρη, τὸν Ἐ- φαταλιώτη, τὸν Παλλῆ (1), τὸν Πετροκόκκινο, τὸ Γκαρ καὶ νομίζω μιὰ φορὰ τόλμησε καὶ τὸ Πα- λαορίτη (2) νὰ κατηγορήσῃ. Τὸ μόνο δικό μας ποῦ ποτὲς τοῦ πᾶνεσε εἶνε ὁ Κόντος, κι' ἄφτος σὰ νὰ μοῦ φαίνεται πῶς γλύτωσε, ἐπειδὴς ὁ ἔπαι- νός του τοῦ χρησίμευε γιὰ νὰ βαρβαρολογῇ ἄλ- λους. Ἐνας μιὰ φορὰ συζητῶντας μ' ἓνα του φίλο ὑποστήριξε πῶς πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ, κι' ὁ φίλος του πολὺ σωστά, νομίζω, τ' ἀ- πάντησε: «Ἀς κάνουν τὴν ἀρχὴ εἰς δολοφόνους». Ἔτσι ἂς ἀρχίσαι πρῶτα ὁ κ. Χατζιδακινὸς νὰ μιλεῖ σὺν ἄνθρωπος—καὶ πρῶτα πῶτα ἂς μάθει τὴν ἀ- λήθεια—καὶ τότες ἂς ἀπαιτεῖ νὰ τὸν σέβεται κι' ἄφτον ὁ ἄλλος κόσμος.

Βέβαια εἶνε γνωστὸ πῶς ἡ κακογλωσσία τοῦ κ. Χατζιδακινὸς πηγάζει ἀπὸ ἄκοσμιὰ καὶ ἄξιτο- σύνη. Μὰ εἶνε τὸ ἴδιον γνωστὸ πῶς τέτοια λογῆς ὑποκείμενα μοναχὰ παίρνουν ἀπὸ ἓνα μου καὶ ἓνα σου κ' ἓνα παραπάνω. Μιὰ παροιμία Ἑθνικὴ—ἡ χυδαία, ὅπως δίχως ἄλλο θᾶλεγε ὁ κ. Χατζιδα- κινὸς—πολὺ σωστά λέει:

Ἔχεις τὸ χωριάτη φίλο;

Βάστα καὶ κομάτι ξύλο.

κι' ἀνάλογα λέγε καὶ σύ:

Ἔχεις τὸ χωριάτη ὄχτρο;

Κλώστα τὸν στὸ ψυχή.

Κ. ΤΕΦΑΡΙΚΗΣ

(1) Τὴν ἐποχὴ τῶν Ὑδαγγελικῶν, ξέροντας πῶς ἦ- ταν ἀδύνατο νὰ λάβει ἀπάντησιν, τὴν ὠρελήθηκα ὁ κ. Χατζιδακινὸς γιὰ νὰ σπείρῃ τις χωριατῆς τοῦ σ' ἀνατολὴ καὶ δύση. Ἀνθρώπος ἐπιστήμονας μὲ λίγο κόσμο κι' ἀρ- χοντιά δὲν θὰ καταδέχονταν τέτοια ἀνανδρόσινη. Γιὰτὶ τί χρησιμεῖς ἡ ἐπιστήμη εἰδὼν ἂ μὲς κατετρέβει τὴν βουχὴ—τὴν ψυχὴ τὴ δική μας καὶ τὴν ψυχὴ τῶν ἄλλων;

(2) Ἀφοῦ ἔτυχε λόγος, ἂς πῶ καὶ τοῦτο τὸ περιστα- τικόν. Ὅταν τὸ περασμένο καλοκαίρι εἰμωνα στὴν Ὀλ- λάντα, πῆγα νὰ δῶ τὴν περίφημη βιβλιοθήκη τοῦ Λαίν- των κ' ἐκεῖ παρατήρησα δύο ντουλάπια μὲ Museum CATSIANUM χρυσὸ γραμμένα ἀπ' ἐξω. Ἦκεῖ φυλάνε ἡρησκαφικά κάθε ἐγδοσὴ τοῦ ποιητῆ Cats, ποῦ τὴ ζω- γραφεῖ τοῦ τὴ βρίσκει μέσα σ' ὅλες τῆς Ὀλλανδικῆς πι- νακοθήκας. Τὴν κατόπιν μέρα ρώτησα ἓνα καθηγνητὴ κα- τοχο καὶ τῆς φιλολογίας μας, ποῦ θὰ κατατάξῃ τὸν Cats, ἂν π. χ. εἶναι ἴσως μὲ τὸ δικό μας τὸ Σολωμὸ καὶ τὸ Βαλαορίτη. «Ὁ, ὅχι, ὅχι», μοῦ εἶπε ὁ τίμιος καὶ φιλέλληθος Ὀλλαντὸς: «Δὲν ἔχει τόση ἄξι!» Κι' ὡς τόσο κοίταξε πῶς τὸν τιμοῦν οἱ Ὀλλαντοί. Δὲ μοιάζουν μὲ τοὺς ἀνθρώπους κἀποιοῦ μέρους ποῦ δὲν ὑπάρχουν παρὰ ξενοδιαβάστες φρογκολοεαντίνοι καὶ λιθόχωνοι οὐκ αἰόλοι.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Φίλτατε Νουμά

Ἀποροῦμεν πῶς βρέθηκαν μὲ τὴν τελευταία ἀστια- τρικὴ ἐπιθεώρησι μερικὰ ξενοδογεῖα καὶ μαγειρεία ἀνά-

ταρτα, καθὼς ἀποροῦμε πῶς βρίσκονται ὑστερ' ἀπὸ κάθε ἄλλη εἰδικὴ ἐπιθεώρησι ταμεία καὶ σχολεῖα καὶ ἄλλα διά- φορα δημόσια καταστήματα καὶ λαμπακοποῦντα μέσα κ' ἐξω ἀπὸ καθαριότητα κι' ἀπὸ ἀμόλυπτη διαχείρισι.

Ὅπως γίνονται αἱ ἐπιθεωρήσεις, δηλαδή μὲ τρουμ- πέτες καὶ μὲ τσάμπανα, σ' ὁρισμένους ἡμέρας καὶ ὥρες ποῦ φροντίζουν νὰ τις κάνουν γνωστὰς ἀπὸ ἡμέρας καὶ μῆνες, τις πρὸ πολλὰς φορὰς, ἔπρεπε οἱ ἀσπίατροι—ἀφοῦ γι' αὐτοὺς σήμερὰ πρόκειται νὰ κ' ἔλθουν εἰς τὴν ἀ- κάθαρτα καὶ τίποτε μπαγατσικὰ καὶ τίποτε σάπιο μέσα στὰ ξενοδογεῖα, κ' ἔπρεπε οἱ ἴδιοι νὰ δημιουργοῦν ἓνα δύο φανταστικὰ ξενοδογεῖα ἀκάθαρτα γιὰ νὰ πικάρουν τις ἐκθέσεις τους καὶ νὰ δικαιολογοῦν τὴν ὕπαιρξί τους.

Μιὰ ἀτμάκατος τοῦ Λιμαναρχεῖου Παιρικῶς περιπολεῖ ταχτικώτατα κάθε πρωί, σὲ ὁρισμένη ὥρα, τριγύρω στὸν Παιρικὸ γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς μαρῶτας νὰ εἰέλθουν δυ- ναμῆτη. Ἀν ρωτήσῃ τὸν καπετάνιο τῆς ἡς σᾶς πῇ πῶς κανένας δὲν μεταχειρίζεται δυναμῆτη γιὰ ψάρεμα, κροῦ κανένα δὲν ἐπιάσει στὴν περιπολίαν του. Καὶ νὰ τὸν πιστέψατε. Κιὰ νὰ πιστέψατε καὶ μὲς ὅταν σᾶς βεβαιώ- σουμε μὲ τὸν ἐπιστημώτερο τρόπο ὅτι τὰ μέσα ἀπὸ τὰ ψάρια ποῦ τρώτε εἶνε σκοτωμένα μὲ δυναμῆτη, ὁ ὁ- ποῖος ἀναποδογυρίζει κυριολεκτικῶς τὴν ἡλικίαν, μὲς ἡ ἀτμάκατος τοῦ Λιμαναρχεῖου τελευτῶν τὴν περιπολίαν της.

Θέλετε οἱ ἐπιθεωρήσεις νὰ πᾶνουν τόπο: Κἀνέτι τις ἀλλοιωτικὰ, χωρὶς νὰ ὀρίζεσθε τις ἡμέρας καὶ χωρὶς νὰ τις προαναγγέλλετε. Κἀνέτι τις ἀποτόμως καὶ δίχως τάξι. Σήμερὰ τὸ δεῖνα καὶ τὸ δεῖνα ξενοδογεῖο. Ἀῦριο δύο τρία ἀκόμη καινούργια κ' ἓνα ἀπὸ τὰ χτεσινὰ. Με- θαῦριο τὸ ἴδιον.

Ὅπως γίνονται τώρα, καλλίτερα νὰ καταργηθοῦν. Ἐκτός πᾶ ἂν γίνονται γιὰ νὰ βελτιωθοῦν μερικὰ ξενοδογεῖα εἰς ἐπαγγέλματος καθάρη καὶ μερικὰ μα- γειρεία ποῦ ἔχουν καλὸν μετανάστη κ' ἀνοίγουν πίστωσι στοὺς ἀστυφύλακες.

ΦΟΥΣΕΚΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—δ. Ἀποδοφνοῦσα. Ἐχετε δικαίον νὰ παρὰπνεύσθε γιὰ τὰ πολλὰ τυπογραφικὰ λάθη ποῦ εἶχε τὸ τελευταῖόν σας ἔργο. Κιὰ ἡ ἄλλη ὅλη δὲν εἶχε λιγότερα. Τὸ λάθος εἶνε δικό: καὶ γιὰτὶ ἡ σελιδοποίησις ἔγινε βλαπτικὴ. Ἐνε- κα ὅπως ἀπρόσπου κωλύματα. Τὸ ἔργο ποῦ μὲς ἐστὶ λυτὸ γλῶσσ. θὰ δημοσιευθῇ στὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς.—κ. II. Γνευτ. Τὰ λάθη. Τὸ «τραγοῦδι τοῦ τέφρου» τὸ σταίχμα τυπογραφικῶς.—κ. Γ. Ὁρμάνιδην Ἀλεξάνδρειαν Ἐλάβεμε τὴν συνδρομὴν. Εὐχαριστοῦμε. (Ὁ «βουτηχτής» τοῦ Σίλλερ εἶνε μεταφρασμένος καὶ μὲ μεγάλη ἐπιτυχίαν. Περιμένουμε τὸ ἄλλο καὶ ὅτι ἄλλο θέλετε.—κ. Ἀπ. ἐπὶ τέλους! θὰ δημοσιευθῇ. Τοῦ κ. Μαρ. πολὺ καλὴ καθὼς βλέπετε δημοσιεύονται ὅλα.—κ. Περικὸν ἰ. ρεινόν. Τὴ «ροδοκρινίαν» σας τἀναδημοσίευσεν τὸ «ῥῶς» τῆς Σάμου στὸ 57ον φύλλον του. Γιὰτὶ δὲν μὲς ἐστειλέτε κι' ἄλλα:—κ. I. Σταμ. Τὰ λάθη. Πολλὴ ὥρα. Μὰ σᾶς γράψωμ ἰδιαιτέρως.—κ. κ. Σ. Τ. Π. Φ. Τὴ σᾶς ἐνδιαφέρει γιὰ τὸ- νομα; Ἀρκεῖ ποῦ σᾶς ἔρρεται ὅσα ἀντιλέγετε.—κ. II. Μ. Πασχ. Στείλτε μας τὴ διεύθυνσίν σας, νὰ σας ἀπαντήσουμε ἰδιαιτέρως. Ὅσα γράφετε γιὰ τὸν κ. Νρ. σωστὰ καὶ ἄγρια, ἀλλὰ δὲν ἔξίζει νὰ γίνεσθε κουδέντα. Ὁ κύριος αὐτὸς ἔχει γράφει ἀπὸ ὅλους μας ὡς ἀνυπότακτος, συνεπῶς ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ κἀνῃ ὅ,τι θέλει.—κ. Νικολά. Ἀργεντ. Ὅ,τι μὲς γράφετε, τὸ εἴχαμε σκεφθῇ καὶ μᾶς. Κιὰ γι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο φύλλον θὰρξίσουμε νὰ δημοσιεύουμε τὸ Ε'. μέρος τοῦ ἐθνικοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χαρλ. Ἀνδρεάδη τὸ μέρος δηλ. ποῦ ἐπιγράφεται. «Ἡ γλῶσσά μας καὶ τὸ κέρ- δος ποῦ θάβρουμε». Στὸ μέρος αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς ἐξέτρεξε τὸ μεγάλο ζήτημα ἀπὸ τὴν πρακτικὴν τοῦ ὅψι, ἡμποροῦν δὲ νὰ τὸ νοιώσουν καὶ ὅσοι ἀκόμη δὲν ἔχουν οὔτε εἶδῃ ἀπὸ γλωσσολογίαν, οὔτε κἂν φαντάζονται πῶς ὑπάρχει γλῶσσ- σικὸ ζήτημα.—κ. Συνταγματικόν. Θὰ δημοσιευθῇ.—κ. Κ. Περ. Ὁρατο. Θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἄλλο φύλλον.—κ. Πορτιέρη. Ὁ ἥλιος λυώνει... κ' ἐλύθη καὶ ἡ δική σου σιωπή. Ἔτσι, βίβλια!